

ฉบับพิเศษ หน้า ๑

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ สิงหาคม ๒๔๘๘

พระราชบัญญัติ

รับราชการทหาร (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๔๘๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๘๘

เป็นปีที่ ๑๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติม กฎหมายว่าด้วยรับ
ราชการทหาร

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ สิงหาคม ๒๔๕๘

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติรับราชการทหาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๕๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ บุคคลดังต่อไปนี้ ให้ส่งบัญชีทหารกองเกินไว้” แต่ไม่เรียกเข้ากองประจำการในยามปกติ คือ

(๑) พระภิกษุสามเณร หรือนักบวชในพระพุทธศาสนาแห่งนิกายจีนหรือญวนซึ่งเป็นนักธรรมตามที่กระทรวงวัฒนธรรมได้รับรอง

(๒) นักบวชศาสนาอื่นซึ่งมีหน้าที่ประจำในกิจของศาสนาตามที่กำหนดในกฎกระทรวงและผู้ว่าราชการจังหวัดได้ออกใบสำคัญให้ไว้

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘

(๓) บุคคลซึ่งอยู่ในระหว่างการฝึกวิชาทหารตามหลัก
สูตรที่กระทรวงกลาโหมกำหนดตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริม
การฝึกวิชาทหาร

(๔) นักเรียนโรงเรียนเตรียมนายร้อยของกองทัพบก

(๕) นักเรียนโรงเรียนเตรียมนายเรือของกองทัพเรือ

(๖) นักเรียนโรงเรียนเตรียมนายเรืออากาศของกอง

ทัพอากาศ

(๗) ครูซึ่งประจำทำการสอนหนังสือหรือวิชาการ
ต่าง ๆ ที่อยู่ในความควบคุมของกระทรวงกลาโหมหรือกระทรวง
ทบวงกรมอื่น ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และผู้ว่าราชการ
จังหวัดได้ออกใบสำคัญให้ไว้

(๘) บุคคลซึ่งได้แปลงชาติเป็นคนไทยตามกฎหมาย

(๙) บุคคลซึ่งเคยต้องคำพิพากษาของศาลครั้งเดียว
ที่กำหนดโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีขึ้นไปก็ดี หรือเคยต้องคำ
พิพากษาของศาลหลายครั้งที่กำหนดโทษจำคุกรวมกันตั้งแต่

ฉบับพิเศษ หน้า ๔

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ สิงหาคม ๒๔๙๘

สืบขึ้นไปก็ดี หรือจะต้องคำพิพากษาของศาลให้ส่งตัวไป
อยู่ในเขตที่อันมีกำหนดคดี”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ
เนื่องจากสถานการณ์ในขณะนั้นมีความจำเป็นที่จะต้องให้ชายที่มีสัญชาติ
ไทยได้เข้ารับราชการทหารเพื่อป้องกันประเทศชาติ โดยเปลี่ยนแปลง
ประเภทบุคคลที่ควรยกเว้นให้ของ ^{๒๕๕} จึงจำเป็นต้องแก้ไขพระราช
บัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๖ เพื่อให้สอดคล้องกับความ
จำเป็นดังกล่าวแล้ว